

PS

Rød forbrødring

S og SF's økonomiske plan 'En fair løsning' står som symbol på ny forbrødring mellem rød blok og LO. Det blev en realitet 4. maj. Side 7

Folkeskolen er industrisamfundets skole

Side 3

Omaid og Savan

Fortællingen om Omaid, hans gravide kone, Savan, og deres lille dreng er mere end en moderne udgave af 'Romeo og Julie'. Den er et røntgenfotografi af, hvad der kan ske, når flugt, følelser, jura, trusler om tvangsægteskab blandes sammen og kommer ud af kameraet som et krøllet billede, hvor det er svært at se forskel på godt og ondt, sort og hvidt og rigtigt og forkert.

OLAV HERGEL

Savan på 17 år følte sig smuk i den lilla kjole med guldbroderingerne og de højhælede sorte sko med de hvide sten. Om halsskjæret havde hun et smykke af en rød perle, i panden havde hun et smykke af sorte hår, og læberne var malet i samme farve som perlen. 2003 var ved at blive til 2004, hun og hendes familie var sent på den, og middagen ved nytårsfesten for irakiske kurdere i Næstved var allerede gået i gang. Men de fik plads ved et af langbordene på en aften, som hun havde glædet sig til, og som skulle forandre hendes liv for altid og bringe lykke, sorg, fortvivlelse og tabet af en familie med sig.

Han havde sort skjorte, et lille skæg ved underlæben, et bredt hvidt slips og et blik, der varmede. Han sad tre pladser til

venstre for hende på den modsatte side af bordet, men da hendes far lidt inde i midt dagen gik ud for at ryge, sad han ved siden af hende.

»Det var godt, din far gik«, sagde han. Navnet var Omaid, han var 30 år, og hendes fars rygepause var alt for kort. Senere skulle han ud og stille p-skiven, og Omaid sad der igen.

»Han var sød, han talte så dejligt, og han var også pæn«.

Der gik 10 minutter, og der gik 20, hendes far dukkede ikke op, og de forsvandt i samtalen med en naiv tro på, at hendes far var kørt sin vej, Omaid fik hendes telefonnummer, men så stod faderen der igen med et foruroligende spørgsmålstegn trukket hen over ansigtet. Han sagde ikke noget, før de kom hjem til Stubbekøbing, hvor familien boede. Så kom det.

»Hvad laver du med en mand, du ikke kender? Hvorfor taler du med ham? Hvad

snakkede i om«, spurgte han.

»Vi talte bare om, hvor vi kom fra«, sagde Savan, der vidste, at hendes far drømte om at gifte hende bort. Der havde været stærke uoverensstemmelser i familien, men faderens bror havde ladet forstå, at hvis hans søn kunne få Savan, ville stridighederne blive glemt. Savan havde slået det hen. Hun ville ikke giftes med sin fætter for at skabe fred i familien. Hun ville giftes med den mand, hun selv valgte, og den mand ringede ud på nytårsnatten, da Savan var gået i seng med sin mobiltelefon.

Mere end 'Romeo og Julie'

»Jeg vidste, han ville ringe«, griner hun.

»Hvad laver du«, spurgte Omaid.

»Sover, sagde jeg. Du må ikke sove, sagde han. Du skal snakke med mig«, sagde han, og så talte de.

Siden årtusindskiftet er den danske of-

fentlighed blevet præsenteret for sager om afviste irakiske asylansøgere, der har levet i op til ti år på asylcentrene med børn, som drømmer om raske forældre, om at få lov til at bo i eget hus og gå i dansk skole. Med årene er de fleste af de afviste forsvundet eller sendt tilbage til Irak, og siden sagen kulminerede for et år siden med asylansøgenes desperate besættelse og politiets rydning af Brorsøns Kirke på Nørrebro, er den offentlige opmærksomhed blevet stadig mindre. Men en række af familierne er stadig i Danmark, og nu dukker en ny type sager op. Enkelte af de afviste asylansøgere har været så længe her i landet, at de er blevet gift og har fået børn. Nu udvises de, og rundt om i Danmark sidder enlige mødre eller fædre alene med deres børn, fordi ægtefællen er blevet sendt ud. Det drejer sig ikke kun om afviste asylansøgere, men også om mennesker fra andre lande. Fæl-

MØDET. Omaid og den 17-årige Savan faldt for hinanden, da de mødtes ved en nytårsfest for irakiske kurdere i Næstved 2003-04 (øverst). Imod alle odds blev de senere gift og fik sønnen Yad (nederst).

Foto: Privat

les for dem alle er, at den ægtefælle, der sidder tilbage i Danmark, har permanent opholdstilladelse.

Savan er en af dem, og fortællingen om Omaid, den gravide Savan og deres søn, Yad, er mere end en moderne version af 'Romeo og Julie'. Den er et røntgenfotografi af, hvad der kan ske, når flugt, kærlighed, årenes gang, jura, tilknytningskrav, børn, politiske magtkampe, trusler om tvangsægteskab, lighed for loven og afviste asylansøgers vilkår blandes sammen og kommer ud af kameraet som et krøllet billede, hvor det er svært at se for-

skel på godt og ondt, sandt og falskt, sort og hvidt. Eller som Venstres udlændingepolitiske ordfører, Karsten Lauritzen, indleder en af sine sætninger om sagen.

»Selv om jeg fatter sympati for dem ...«

Romantisk mand

Måske skulle Savan allerede den nytårsaften have forudset, hvad der kunne ske, men når man lige har mødt hinanden, er der vigtigere ting at tale om end udlændingelovgivning.

De stammede begge fra Irak. Savan kom i 2002, da hun var 15 år. Hendes far var flygtet og havde fået asyl i Danmark i 1998. Senere flygtede hendes mor med fem børn til Syrien og håbede på familiesammenføring, men kun moderen, Savan og to søskende fik det. De to storesøstre var over 18 år og kunne derfor ikke føl-

Fortsættes på side 6